

मेधे गोलमध्ये तद्यापराः । धनुर्मिथुनकन्यासु मीने च
 षड्धीतयः । षड्विचिक्रुम्भेषु सिंहे विष्णुपदी कृता ।
 मूर्ध्नि सप्त सुखे त्रीणि हृदये पञ्च विन्यसेत् । त्रितयं हस्त-
 पादेषु महाविषुवमक्रमात् । मन्त्रके भूपतेः सौख्यं वदने
 पटुता शुभे । हृदये च धनाध्यक्षोऽर्थप्राप्तिर्दक्षिणे करे ।
 वामे करे महददुःखं सुखं पादे च दक्षिणे । भ्रमणं
 वामपादे च कथितं विषुवत् फलम् । षड्मूर्ध्नि वदने पञ्च
 चत्वारि हृदये तथा । त्रितयं करपादेषु पयोविषुवतः
 क्रमात् । मानं मूर्ध्नि सुखे वैरं हृदये सुखसम्भवः । दो-
 षटादक्षयोर्भोगस्तस्य वामयोः स्वमे ललविषुवफलम् ।
 “मीधं पञ्च सुखे त्रीणि हस्तयोश्च त्रयं त्रयम् । हृदि
 पञ्च शशी नाभौ शुभे च पादयोरथाः । उत्तरायणभा-
 ज्ञेयं जननक्षत्रस्थितेः फलम् । शीर्षेऽथ लाभो वदने
 सुखानि दक्षे करेऽङ्गुली हृदये च सौख्यम् । नाभौ शुभं
 वामकरेऽर्थनाशो युक्ते भयं वामपादे प्रवासः उत्तरा-
 यणफलम् । “शीर्षे त्रीणि सुखे त्रीणि हृदये पञ्च ह-
 स्तयोः । अष्टौ पादद्वयेऽष्टौ दक्षिणायनसंक्रमात् । शीर्षे
 मानो सुखे विद्या हृदये वित्तसञ्चयः । प्रवासः स्थात् करे
 वामे भिक्षालाभश्च दक्षिणे । निष्फलं वामपादे च कि-
 ष्किन्नाभश्च दक्षिणे” दक्षिणायनफलम् । “अक्षे संक्रमणं
 यत्र विष्णुपदां सुखे तु तत् । चत्वारि दक्षिणे वाही
 त्रीणि त्रीणि पदद्वये । चत्वारि वामवाही च हृदये
 पञ्च निर्दिशेत् । अक्षोर्द्वयं द्वयं योज्यं मूर्ध्नि द्वे चैकं
 गदे” “रोगो भोगस्तथा यानं वस्त्रं लाभ एव
 च । ऐश्वर्यं राजपूजा च अपमृत्युरिति क्रमात्”
 विष्णुपदीफलम् “सुखे चैकं करे वेदाः पादयुग्मे द्वयं
 द्वयम् । कोष्ठे वाणस्तथा वेदाः करे सव्ये तरेऽपि च ।
 द्वयं द्वयं तथा नेत्रे मन्त्रके त्रितयं तथा । द्वयञ्चैव तथा
 युक्ते षड्गीत्यां स्वमे स्थिते । सुखे दुःखं करे लाभः
 पादयोर्भयं हृदि । काला स्यादवस्थनं वामे हस्ते
 स्थात् क्षीयमे नृणां । सम्मानो नेत्रयोश्चैव अपमानश्च
 मन्त्रके । युक्ते चैव भवेन्मृत्युः षड्गीतिफलश्रुतिः” षड-
 गीतिफलम् । गुरुसंक्रान्तिफलश्रुतिः ज्यो० त० यथा
 “शीर्षे चत्वारि राज्यं जनधिरपि करे दक्षिणे चापि
 सौख्यं चैकं कष्टे विभूतिं मदनशरसितं वज्रसि प्रीति-
 सङ्गम् । पादस्याः षट् च पीडा पुनरपि जनधिरान-
 हतो च मृत्युः नेत्रे त्रीणि प्रदद्याः सुखमप्य निजमे-
 वाकपतेः सक्रमणात्” ।

संक्रान्तिपुण्यकाचव्यवस्था ति० संक्षेपतो दर्शिता यथा
 “तदयं संक्षेपः । दिनसंक्रमणे लक्ष्मं दिनं पुण्यं षड-
 गीति सुखे” इत्याद्युक्तं पुण्यतरं मन्दासन्दाकिनी-
 त्वादिरूपेण त्रिचतरादिषट्ठिकाः पुण्यतरमाः । दिन-
 उत्तोरारायणाद्विहितविंशतिदण्डादीनां रात्रिप्रविष्ट-
 भागस्यापि पुण्यत्वं रात्रिसंक्रमणे तु कलान्यून प्रथमा-
 र्द्धगते तद्विषयीयशेषयामद्वयं पुण्यम् । कालद्वयात्मक-
 मध्यरात्रगते तद्विषयीयतिथेरभेदे तद्विषयीयशेषयामद्वयं
 पुण्यं भेदे तु तद्विषयीयशेषयामद्वयं परद्विषयीयाद्याया-
 महयञ्च पुण्यम् । अभ्यदिने पुण्यकाष्ठेऽपि पूर्वदिनाकरण
 एव परदिने तद्विहितं कार्यम् । तिथिभेदाभेदयोर्द-
 क्षिणायने तद्विषयीयशेषयामद्वयम् उत्तरायणे तु पर-
 द्विषयीयाद्यायामद्वयं पुण्यमिति मध्यरात्रियकलोत्तर-
 शेषार्द्धरात्रसंक्रमणमात्रे तु परदिनाद्यायामद्वयं पुण्य-
 मिति सन्ध्यासंक्रमणे तु दिनदण्डे दिनस्य रात्रिदण्डे
 रात्रेऽप्यवस्थितिः” । तत्प्रमाणं ति० दृश्यम् ।
 संक्रान्तौ कालाश्रितोपादिकं नास्ति यथोक्तं ति०स्कान्ते
 “एकान्ततो मया प्रोक्ता कालाः संक्रान्तिसंज्ञकाः । नैतेषु
 विद्यतेऽनित्यं यतश्चाक्षयसंज्ञिताः । अन्वयापि यद्वत्
 कुपालेभ्योऽपि मानवैः । अकाष्ठेऽपि हि तत्सर्वं सत्य-
 मक्षयतां व्रजेत्” ।

संक्रान्ति संख्यायते परस्परनामोच्चारणं क्रियतेऽत्र सम्-
 स्था-चञ्चलं क । १ युद्धे अमरः । अङ् । २ विचारे
 स्त्री अमरः । एवं ११ सस्यगुब्बो राजनि० ३ द्रव्यान्त्रिते
 एकवद्विद्यादौ गुणभेदे च स्त्री टाप् । एकाटिसंख्या-
 वाचकस्य संख्यासंख्येयोभयपरता “ह्येकयोर्द्विचने-
 कवचने” इति पा० महाभाष्ये उक्ता । तेन घटानां
 पञ्चेत्यपि स्थात् “वासाङ्गुरेका गुणसप्तयुक्ता” इत्यादि
 वेद्यके संख्यापरतया निर्देशोऽपि बाधुः । किन्तु संख्यात्व
 जातानि यत्किं संख्यायुक्ते निरुद्धलक्षणेति विवेकः
 तत्र एकादिदशानां शब्दास्त्रिंशद्विंशत्यादि
 नियतस्त्रीलिङ्गादिकाः । तथापि विंशत्यादिशब्दानां
 बहुत्वसंख्यावाचकत्वेऽपि एकवचनान्तरेण । तदावृत्ते
 बहुवचनानां अपि पञ्च विंशतयः षट् शतानीत्यादि ।
 तेषां विशेषसंज्ञा लीला० दर्शिता यथा “एकदशयत्तस-
 हस्रायत्तलक्षप्रयुक्तकोटयः क्रमजः । अर्बुदमजः (शङ्खः)
 अर्बुनिखरौ महापद्मशङ्खस्तस्मात् । जनधिरान्त्र-
 मध्यं परार्द्धमिति दशगुणोत्तराः संज्ञाः संख्याया व्य-
 व-